

Full diocesà

9 de novembre del 2025

**TU TAMBÉ
POTS
SER SANT**

Sant Carlo Acutis, santa Teresa de Jesús,
el venerable Antoni Gaudí, sant Ignasi de Loiola...
En tots els amics i amigues de Déu trobaràs
cada dia la inspiració que necessites
per viure una vida santa.

9 DE NOVEMBRE
Dia de l'Església Diocesana
(Jornada de Germanor)

X TANTS

Instagram X Facebook YouTube QR code

«Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies»

Dedicació de la Basílica del Laterà / Cicle C

Lectura del profeta Ezequiel

En aquells dies, l'àngel em va fer tornar a l'entrada del santuari, i vaig veure que sota el llindar del santuari que mira a orient naixia, al costat dret, una font d'aigua, i s'escolava cap a l'orient, passant a l'esquerra de l'altar. Em va fer sortir per la porta del nord, em va conduir per fora fins a l'exterior de la porta que mira a l'orient, i vaig veure que l'aigua rajava del costat dret. Llavors em digué: «Aquesta aigua corre per les valls orientals, baixa a l'Àrabà i desemboca a la mar Morta. Entra dins les aigües salades i les saneja. A tot arreu on penetrarà l'aigua d'aquest riu, hi viurà tota mena d'animals que neden dintre l'aigua, i el peix serà molt abundant, perquè on arribi aquesta aigua, la mar serà sanejada. Allà on arribi l'aigua del riu, tot viurà. A banda i banda del riu creixerà tota mena d'arbres fruiters. No perdran mai la fulla i sempre tindran fruit. Cada mes donaran fruits primerencs, perquè l'aigua que els rega neix del lloc sant. Els seus fruits donaran aliment, i les seves fulles seran un remei».

(47,1-2.8-9.12)

Salm responsorial

Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, la mansió més sagrada de l'Altíssim.

[45]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres sou un edifici construït per Déu. Jo, com a bon arquitecte, amb la gràcia que Déu m'ha donat, he posat el fonament, i d'altres continuen construint. Que cadascú miri bé com construeix. De fonament, ningú no en pot posar cap altre que el que està posat: Jesucrist. No sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.

(3,9b-13.16-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i

coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, a fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí, no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

(2,13-22)

Si algú profana
el temple de Déu,
Déu li'n demanarà
compte, perquè
el temple de
Déu és sagrat, i
aquest temple
sou vosaltres

«El zel del vostre temple em consumia»

Andrey Castrillón, prev.

La dedicació de la basílica de Sant Joan del Laterà, mare i cap de totes les esglésies del món, evoca el moment en què la fe va poder aixecar edificacions religioses després de segles de persecució. Aquella construcció volia expressar el desig del cor creient que perdura fins avui: Déu viu enmig del seu poble.

En aquest context, contemplem l'escena de la purificació del temple, que Joan relata a l'inici de la vida pública de Jesús i que els altres evangelistes situen al final, com una de les causes immediates de la seva condemna. És, certament, un signe profètic amb què Jesús denuncia una religió que, tot i celebrar rituals i oferir sacrificis, està buida per dins. La seva acció no condemna el culte o la pregària, ans critica una religió sense ànima que pretén comprar Déu però no vol implicar-hi el cor i la vida mateixa.

El gest de Jesús, a més, deixa clar que és en la seva persona on tota la vida de Déu es fa present i propera. Ell és el signe viu que revela l'amor del Pare envers la humanitat, fins al punt d'oferir-se ell mateix a la creu per a la salvació de tot-hom: «ell es referia al santuari del seu cos» (Jn 2,21).

Per altra banda, si en temps de Jesús el temple havia perdut la seva força perquè s'havia convertit en espai d'interessos humans, ara també hi ha maneres subtils de buidar la fe quan es fa un costum sense compromís o una devoció sense mirada als altres. La Paraula, però, ens recorda que som pedres vives que edifiquem el cos de Crist, una Església que es reconeix en la seva capacitat d'acollir, de servir i d'estimar. No obstant el valor dels rituals i els edificis que tenim, la fe viva de la comunitat creient és la que els omple de sentit. Així, Déu encara avui podrà trobar casa —el nostre cor— enmig del món.

La imatge

Pels jueus, el temple era el signe visible de la presència de Déu enmig de la comunitat. Jesús, en expulsar els mercaders, vol purificar la casa del seu Pare, retornar-li la seva dignitat sagrada: «Destruïu aquest temple, i jo el reconstruiré en tres dies».

Jesús no parlava del temple físic, sinó del santuari del seu cos, revelant que Déu s'ha fet present en la seva pròpia humanitat, i que és en Crist on trobem la veritable trobada amb Déu.

Expulsió dels mercaders del Temple (1750-53). Tiepolo

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

10 dilluns

—Sant Lleó el Gran, papa i dr.
Dedicació de la Catedral de Solsona
Sv 1, 1-7 / Salm 138 / Lc 17, 1-6

11 dimarts

—Sant Martí de Tours, bisbe
Sv 2, 23-3. 9 / Salm 33 / Lc 17, 7-10

12 dimecres

—Sant Josafat, bisbe
Sv 6, 1-11 / Salm 81 / Lc 17, 11-19

13 dijous

—Sant Leandre de Sevilla, bisbe
—Sant Estanislau de Kotska, jesuïta
Sv 7, 22-8, 1 / Salm 118 / Lc 17, 20-25

14 divendres

La Mare de Déu del Patrocini
Sv 13, 1-9 / Salm 18 / Lc 17, 26-37

15 dissabte

—Sant Albert el Gran, rel.
—Sant Eugeni de Toledo
—Sant Leopold
Sv 18, 14-16; 19, 6-9 / salm 104 / Lc 18, 1-8

16 diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle C

—Santa Margarida d'Escòcia, reina
—Santa Gertrudis la Gran, rel.
MI 3, 19-20a / Salm 97 / 2Te 3, 7-12

Pelegriantge diocesà a Roma 2025

Mn. Eduard Flores

El diumenge 19 de novembre, dos grups de pelegrins del bisbat de Vic procedents de tota la diòcesi van iniciar un pelegrinatge a Roma, acompanyats per la Mònica, guia i coordinadora del viatge. Després d'un vol tranquil i l'arribada al capvespre, foren distribuïts entre un hotel i una residència.

L'endemà, dilluns, començaren les visites amb una panoràmica de la ciutat des del Gianicolo i la celebració de l'eucaristia a l'església de Montserrat, acompanyats pel rector, José Jaime Brosel. Després d'una passejada pel mercat i pel barri del Trastevere, visitaren Santa Maria in Trastevere i, ja pel centre de Roma, el Panteó, l'església de Sant Ignasi, la Fontana di Trevi i Piazza di Spagna. No tothom aconseguí de completar el recorregut, però tots retornaren satisfets per la jornada viscuda.

El dimarts fou un dia intens. Amb la creu del pelegrinatge al davant, travessaren la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà i visitaren la basílica i la cripta dels papes. Celebraren l'eucaristia a Sant Gregori i dinaren allí prop. A la tarda recorregueren els Museus Vaticans i la Capella Sixtina, d'on sortiren sota una forta pluja, que cessà en pujar als autobusos.

El dimecres arribà el moment més esperat: l'audiència amb el papa Lleó. Després de llargues hores d'espera i controls, els pelegrins pogueren saludar-lo, i algunes persones li lliuraren records del bisbat. En la seva catequesi, el Papa reflexionà sobre la tristesa com a mal del nostre temps i presentà la resurrecció com la font de l'esperança que transforma la vida. Animà els fidels, sobretot els joves i les famílies, a viure amb esperit missioner. En sentir el nom del bisbat de Vic, tots els pelegrins esclataren en aplaudiments. Aquella tarda visitaren les basíliques de la Santa Creu de Jerusalem i de Sant Joan del Laterà, on travessaren una nova Porta Santa.

El dijous, ja en la cloenda del pelegrinatge, celebraren la missa a Santa Maria la Major, acompanyats per Mons. Valentí Miserachs. Després visitaren la tomba del papa Francesc i es dirigiren a Sant Pau Extramurs, on just després del seu pas tancaren la Porta Santa per la visita imminent dels reis d'Anglaterra. El darrer punt foren les catacumbes de Sant Sebastià, on una guia els explicà la història del lloc. Amb el dinar i el trasllat a l'aeroport, el grup posà fi a un pelegrinatge intens i ple de moments espirituals i fraternals que deixaren empremta en tots els participants.

Els joves del bisbat pelegrinen a Montserrat amb el Mil·lenari Jove

Delegació de Joves

El dissabte dia 25 d'octubre un total de 80 joves d'arreu del bisbat de Vic van participar en el Mil·lenari Jove de Montserrat, una jornada per a celebrar el mil·lenari i el jubileu amb els joves de tot Catalunya.

Joves de Ripoll, Vic, Moià, Manresa i Igualada van pujar a peu des de Collbató fins al monestir pel camí vell, el qual ha estat transitat durant mil anys per pelegrinar al santuari de Montserrat. Un cop a dalt hi va haver una hora amb acolliment musical i testimonis. Paral·lelament, hi havia preveres disponibles per als joves que volguessin rebre el sagrament de reconciliació. Més cap al migdia es va celebrar l'eucaristia dins la basílica. En acabar, els assistents pogueren venerar la imatge de la Mare de Déu.

L'experiència va ser significativa per a molts joves, com a oportunitat de compartir la fe amb altres i experimentar que no estan sols en el camí cristià. També van experimentar amb agraïment la possibilitat de celebrar el mil·lenari i venerar la Moreneta, tan estimada pels catalans.

Aquesta trobada ha estat impulsada pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, conjuntament amb les delegacions de Pastoral Juvenil de les diòcesis catalanes i acollida per part de la comunitat benedictina de Montserrat.

Ajudeu-nos a complir amb més fidelitat la voluntat de Déu

Amb motiu del pelegrinatge diocesà a Roma, el bisbe de Vic en l'audiència a la plaça de Sant Pere, del 22 d'octubre, va tenir ocasió de saludar Lleó XIV. Va ser una salutació cordial i el bisbe Romà li va demanar: «Ajudeu-nos a complir amb més fidelitat la voluntat de Déu.»

L'any passat la col·lecta de Germanor per les necessitats diocesanes va assolir la xifra de 16.821,73 €

Més de 5.400 milions de persones viuen en països on no es respecta la llibertat religiosa

Redacció

L'Informe de Llibertat Religiosa 2025, publicat el darrer octubre per la fundació pontifícia Ajuda a l'Església Necessitada (ACN), revela que més de 5.400 milions de persones viuen en països on no es respecta la llibertat religiosa, és a dir, el 64,7% de la població mundial. El document, que analitza 196 països entre gener del 2023 i desembre del 2024, constata un empitjorament global d'aquest dret fonamental.

Segons l'informe, 413 milions de cristians viuen en països amb greus violacions de la llibertat religiosa i 220 milions pateixen persecució directa. En 24 països, com la Xina, l'Índia, Nigèria i Corea del Nord, es registren violacions sistemàtiques que afecten 4.100 milions de persones. En altres 38 països, més de 1.300 milions són víctimes de discriminació religiosa.

L'informe identifica tres grans amenaces:

1. L'auge dels autoritarismes, amb règims que controlen les comunitats religioses i penalitzen la dissidència espiritual.

2. El terrorisme jihadista, especialment actiu a l'Àfrica i l'Àsia, amb el Sahel com a epicentre de la violència.

3. Les guerres i conflictes armats, com el d'Ucraïna o el de Gaza, que provoquen desplaçaments forçosos i atacs a comunitats religioses.

També denuncia el nacionalisme ètnico-religiós, que reprimeix minories en països com l'Índia o Myanmar. A més, l'informe alerta sobre la intimidació a la premsa lliure i la persecució de cristians a Cisjordània.

Durant la presentació a Roma, el cardenal Pietro Parolin va expressar preocupació per la situació al Pròxim Orient i destacà que el conflicte a Nigèria «no és religiós, sinó social», afectant tant cristians com musulmans.

La directora del Centre d'Estudis d'ACN, Marta Petrosilo, va afirmar que les dades han d'estimular l'acció global per defensar la llibertat religiosa, un dret que, segons l'informe, està en regressió alarmant.

El Papa: Newman, doctor de l'Església, llum per a les noves generacions

Redacció

Foto: @Vatican Media

En la solemnitat de Tots Sants, el papa Lleó XIV va presidir la santa missa a la plaça de Sant Pere amb motiu del Jubileu del Món Educatiu i proclamà sant John Henry Newman com a doctor de l'Església. El Pontífex va subratllar que al bell mig dels itineraris educatius hi ha d'haver persones de carn i ossos, especialment les que semblen no produir, segons els paràmetres d'una economia que exclou i mata.

«Brillen avui com feixos de llum al món», va ser la invitació del Sant Pare als educadors i a les institucions educatives, en l'homília de la missa esmenada. I afegí: «En aquesta solemnitat de Tots Sants, és una gran alegria inscriure sant John Henry Newman entre els doctors de l'Església i, ahora, amb motiu del Jubileu del Món Educatiu, anomenar-lo copatró, juntament amb sant Tomàs d'Aquino, de tots els qui formen part del procés educatiu.»

Dirigint-se als milers de fidels, romans i pelegrins arribats de diferents parts del món i davant la presència de la delegació oficial de l'Església d'Anglaterra, encapçalada per l'arquebisbe de York, Stephen Cottrell, Lleó XIV va destacar la «imponent estatura cultural i espiritual» del teòleg i cardenal per a noves generacions «amb un cor assedegat d'infinit».

John Henry Newman C.O. (Londres, 1801) fou un sacerdot anglicà convertit al catolicisme en 1845. En 1847, una vegada en el si de l'Església catòlica, va establir l'Oratori de Sant Felip Neri a Anglaterra. La seva concepció dinàmica de la tradició cristiana comportava el diàleg amb el món modern. El papa Lleó XIII va crear-lo cardenal l'any 1879. En 1991 fou proclamat venerable per Joan Pau II, beatificat en el 2010 per Benet XVI i canonitzat pel papa Francesc en el 2019.

El llibre

Calendari de l'Ermità 2026

Edicions Morera
72 pp.

Ja està disponible una nova edició del Calendari de l'Ermità, corresponent a l'any 2026.

Una de les principals novetats és la inclusió d'una nova secció anomenada «els secrets del calendari», on s'expliquen les referències cronològiques que, des de temps antics, s'utilitzen per a la seva confecció. Des de l'any 2015, L'Ermità compta amb la col·laboració del caputxí manresà fra Valentí Serra, redactor habitual que cada any ofereix un complet calendari de l'hortolà. En aquesta nova edició, fra Valentí ens parla de les propietats del formatge de pastor i aporta un santoral revisat, que combina la devoció als sants antics i moderns i recull també les festes més tradicionals de Catalunya: «És talment un Google en paper preparat pel director de la publicació, Norbert Tomàs», ha dit el frare manresà.

Una Església rica en santedat

Romà Casanova, bisbe de Vic

En un primer moment, quan vaig veure que el lema del Dia de l'Església Diocesana és «Tu també pots ser sant», vaig quedar una mica perplex. Perquè la finalitat d'aquesta jornada és prendre més i més consciència que l'Església l'hem de mantenir entre tots els creients. Cada un ha d'aportar el millor d'ell mateix per tal que la missió única de tots els qui formem la gran família eclesial es pugui acomplir a bastament. En menys paraules, la qüestió és l'aportació generosa a la nostra Església diocesana. Tanmateix, mirant-ho de més a prop, és evident que l'Església —i en ella, tots i cada un dels seus membres— es manifesta en la santedat dels seus fills i en la missió que aconsegueixen d'eixamplar el Regne de Déu. Santedat i missió són inseparables, perquè el testimoni més clar que fa avançar l'Església és la credibilitat dels cristians. Aquesta lluita per la coherència de vida és el que entenem per santedat dels fills de Déu.

Santedat i missió són inseparables, perquè el testimoni més clar que fa avançar l'Església és la credibilitat dels cristians.

Aquest any la data del Dia de l'Església Diocesana coincideix amb la festa de la Dedicació de la Basílica del Laterà, dia que va establir Francesc, papa, per commemorar a partir d'aquest any els sants, els beats, els venerables i els servents de Déu en les Esglésies particulars. Al bisbat de Vic, a més dels set sants canonitzats i d'un centenar de beats, la majoria màrtirs, tenim també fills d'aquesta terra que tenen la causa de canonització oberta, com els venerables Josep Torras i Bages, Caterina Coromina i Joan Collell, als quals cal afegir els servents de Déu, com els sacerdots i laics assassinats per odi a la fe

en els anys trenta del segle passat i la joveneta Josefina Vilaseca, màrtir de la puresa. Per això, tenint en compte el gran nombre de persones reconegudes per la seva santedat o en camí del possible reconeixement, hem de pensar en altres homes i dones sants, tant en el passat com en el present. Perquè estic segur que, en aquest temps de prova forta per a la fe, hi ha veritable santedat en molts catòlics.

En conclusió, la veritable riquesa de l'Església són els sants. Per consegüent, el que em pertoca de dir és senzillament, i ho repeteixo: «Tu també pots ser sant.» Sigues dels qui tenen clar que l'única cosa que es pot considerar un fracàs en aquesta vida és no ser sant. Viu amb autenticitat el seguiment de Crist —la que cerquen els joves en aquest moment d'incertesa— i, d'aquesta manera, aportaràs el millor de tu mateix a l'Església, perquè seràs en camí de santedat i de missió.

